

РЕШЕНИЕ

№ 20306

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА В. И. СТОЙЧЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА Д. АНГЕЛОВА
като разглежда докладваното от РОСИЦА В. И. СТОЙЧЕВА Гражданско дело
№ 20221110145441 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на Глава 13 от ГПК.

Производството е по предявени по реда на чл. 422 ГПК от .....“ АД срещу К. М. С., Ж. Ж. Д. и ж Ж. Д. /наследници на Ж. ш Д./ искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за установяване, че ответниците дължат на ищеца сумата от 9179,84 лв., представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, възнаградителна лихва в размер на 270,13 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 21.10.2020 г., мораторна лихва в размер на 31,31 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 12.3.2020 г., банкови такси в размер на 19,00 лв. за периода от 7.6.2019 г. до 2.12.2020 г., нотариални такси в размер на 388,80 лв. за периода от 14.9.2020 г. до 2.12.2020 г., дължими застрахователни вноски в размер на 212,53 лв. за периода от 28.5.2019 г. до 2.12.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК по гр.д. № 62350/2020г. на СРС, 71 състав при квоти, както следва:

- К. М. С. - сумата от 6119,89 лв., представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, възнаградителна лихва в размер на 180,09 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 21.10.2020 г., мораторна лихва в размер на 20,87 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 12.3.2020 г., банкови такси в размер на 12,67 лв. за периода от 7.6.2019 г. до 2.12.2020 г., нотариални такси в размер на 259,20 лв. за периода от

14.9.2020 г. до 2.12.2020 г., дължими застрахователни вноски в размер на 141,69 лв. за периода от 28.5.2019 г. до 2.12.2020 г.;

- Ж. Ж. Д. - сумата от 1529,97 лв., представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, възнаградителна лихва в размер на 45,02 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 21.10.2020 г., мораторна лихва в размер на 5,22 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 12.3.2020 г., банкови такси в размер на 3,17 лв. за периода от 7.6.2019 г. до 2.12.2020 г., нотариални такси в размер на 64,80 лв. за периода от 14.9.2020 г. до 2.12.2020 г., дължими застрахователни вноски в размер на 35,42 лв. за периода от 28.5.2019 г. до 2.12.2020 г.;

- Ж. Ж. Д. - сумата от 1529,97 лв., представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, възнаградителна лихва в размер на 45,02 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 21.10.2020 г., мораторна лихва в размер на 5,22 лв. за периода от 26.6.2019 г. до 12.3.2020 г., банкови такси в размер на 3,17 лв. за периода от 7.6.2019 г. до 2.12.2020 г., нотариални такси в размер на 64,80 лв. за периода от 14.9.2020 г. до 2.12.2020 г., дължими застрахователни вноски в размер на 35,42 лв. за периода от 28.5.2019 г. до 2.12.2020 г.;

В исковата молба се твърди, че между Ж. ш Д., починал на 31.05.2019 г., и ищеца е сключен договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г. Поддържа, че съгласно чл. 8 от ОУ, влезли в сила със сключено допълнително споразумение от 02.06.2017 г., банката издава месечно извлечение, отразяващо всички транзакции, общо дължимата сума и минималната месечна вноска. Сочи, че претендираната главница е формирана като сума от всички усвоявания, които длъжника е правил, като са приспаднати направените погашения по чл. 9.3 от ОУ. Според чл. 9 от ОУ при изплащане на задълженията на части се начислява възнаградителна лихва в размер на 17,9 %. При неплащане на падежа се начислява обезщетение за забава. Поддържа, че в приложението към ОУ са изброени и дължимите такси в общ размер на 19 лв., включващи 3 бр. такси, съгласно чл. 10.1 от ОУ. Твърди, че след смъртта на длъжника неговите наследници не са погасили задължението за плащане на минимална месечна вноска и дължими лихви и такси, предвид което договора е обявен за предсрочно изискуем, за което ответниците са уведомени. Поддържа, че банката е направила разходи за нотариални такси във връзка с нотариалните покани до ответниците, както и че Ж. ш Д. се е съгласил сумата за месечна застрахователна премия да бъде начислявана като задължение по кредитната карта. Моли съда да уважи иска. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответниците, в който посочват, че са приели наследството на Ж. ш Д. по опис. Правят възражение за неравноправност на клаузите в сключения договор за издаване на кредитна карта. Твърдят, че договора е прекратен на основание чл. 14.5 от ОУ, като исковата претенция надвишава определеното като дължимо по т.14.6 и 14.7 от ОУ. Поддържат, че предсрочната изискуемост е без правна

стойност предвид настъпилата смърт на наследодателя им. Оспорват дължимостта на нотариални такси и лихви. Сочат, че банката е имала задължение след констатиране смъртта на наследодателя да предприеме действия по претендиране и изплащане на обезщетение по застрахователния договор, доколкото смъртта на длъжника е застрахователен риск по същия. Моли съда да отхвърли исквете.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

В доказателствена тежест на ищеца по предявените иски по реда на чл. 422, ал.1 от ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 430, ал.1 и ал. 2 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД е да установи следните обстоятелства: наличие на валиден по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г. между ищеца и наследодателя на ответниците, по което банката е предоставила на Ж. ш Д. посочената сума (усвоена чрез кредитната карта), а последният се е задължил да я върне в посочения срок, както и възнаградителна лихва, такси, нотариална такса и застрахователна вноска в претендираните размери; че са настъпили предпоставките за обявяване на предсрочна изискуемост на целия кредит и кредиторът е я обявил и е уведомил длъжниците за това; изпадането на ответниците в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да докаже обстоятелства, които изключват или намаляват задълженията му или изпълнение на тези задължения, в т.ч. възраженията за неравноправни клаузи в договора.

По делото е приложено заявление-договор за издаване на кредитна карта American Express, сключен между Ж. ш Д. и п б. По силата на договора на Ж. Д. е издадена кредитна карта с кредитен лимит от 10 000 лв. Положен е подпис от картодържателя, който е декларирал, че е запознат с общите условия на Банката и ги приема, за което също е положен подпис. На 02.06.2017 г. е сключено допълнително споразумение за промяна вида на кредитната карта /с .....“ АД/, като страните са постигнали споразумение старата карта да бъде преиздадена с нова, а именно Mastercard Standart, като картодържателят отново е декларирал, че е запознат с изменените Общи условия.

Съгласно чл. 8 от ОУ, банката изпраща всеки месец до картодържателя месечно извлечение, което отразява всички трансакции с картата, както и всички операции, извършени през отчетния период. Месечните извлечения съдържат също: всички лихви, такси и други разходи и задължения; общо дължима сума; минимална месечна вноска, както и датата на издължаването ѝ. Според чл. 9 погасяването на задълженията, в срок до датата на издължаването, може да бъде изцяло и без начисляване на лихва или на части, като в последния случай непогасената част от кредитния лимит се олихвява, съгласно условията по чл. 10 – за предоставянето на кредита и за другите услуги, свързани с ползването на картата, картодържателят заплаща възнаграждения, вкл. лихви /чл.10.1/, като лихвата се дължи, считано от съответната дата, посочена като „дата на трансакция“ върху всички начисления задължения по кредитния лимит на картата. Видно от чл.3, ал.4 от договора страните са постигнали съгласие за фиксирана годишна лихва в размер на 17,9%, съгласно ОУ и

Приложение 1. Според чл.9.6 при неплащане на задължителната минимална вноса на падежа, посочен в месечното извлечение, картодържателят дължи на банката обезщетение за забава в размер на законната лихва върху целия усвоен, но непогасен кредитен лимит. Съгласно т.2.11 от Приложение 1 се дължи такса за изпращане на хартиено извлечение в размер на 2 лв., а таксата за блокиране на карта/кредитен лимит по вина и небрежност на картодържателя е в размер на 15 лв.

От изложената фактическа обстановка, която съдът приема за категорично установена по делото въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства, се налага правният извод, че между банката и Ж. ш Д. е възникнало валидно облигационно правоотношение по договор за кредитна карта. Между страните е сключен писмен договор, подписан от Ж. ш Д. (като подписът не е оспорен), въз основа на който кредиторът-ищец се е задължил да предостави на банкова карта с кредитен лимит от 10 000 лв., впоследствие преиздадена и заменена с Mastercard Standart, като длъжникът може да усвоява суми, съобразно уговореното и да заплаща съответните погасителни вноски, като договорът съдържа всички необходими реквизити.

Видно от приетото по делото заключение по ССЧЕ, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено, банката е изпълнила своето задължение да предостави банкова карта, чрез която наследодателят на ответниците да ползва разрешения кредитен лимит, като са правени множество трансакции от последния. С оглед наличието на валидно облигационно правоотношение между Ж. ш Д. и банката, по което последната е изпълнила задължението си, за картодържателя възниква задължение да заплаща дължимите главници, лихви и такси според условията на договора.

Според чл. 20.2 от ОУ /л. 60-69 от делото/ банката може да обяви кредита за предсрочно изискуем при непогасяване на минимални месечни вноски по две последователни месечни извлечения. Съгласно чл. 14.3 от ОУ при настъпване на предсрочна изискуемост, съгласно чл. 20.2 от ОУ, договорът се счита автоматично прекратен. Съгласно чл. 14.5 от ОУ договорът се прекратява при смърт или поставяне под запрещение на картодържателя. По делото не се спори, а и видно от приложеното по делото удостоверение за наследници, Ж. ш Д. е починал на 31.05.2019г., като е оставил за наследници К. М. С.-съпруга, Ж. Ж. Д.-син и Ж. Ж. Д.-син. Предвид това, съдът намира, че с настъпването на смъртта на Ж. ш Д. на 31.05.2019г. договорът е прекратен, като натрупаните до този момент задължения към банката се дължат от неговите наследници. В този смисъл наведените в исковата молба аргументи за настъпила предсрочна изискуемост на кредита поради неплащане на минимални месечни вноски по две поредни извлечения са ирелевантни. Договорът е прекратен със смъртта на картодържателя, а не с уведомяването на наследниците за настъпването ѝ, както ищецът неправилно е посочил нотариалните покани до тях. След като между страните по договора изрично е уговорено, че със смъртта на картодържателя договорът се прекратява, при настъпване на това обстоятелство банката няма право да определя друг момент на преустановяване на облигационните правоотношения. В този смисъл договорът не е прекратен към м.10.2020г., а по-рано-на

31.05.2019г.

Съгласно постановките на ТР № 8/2017г. от 02.04.2019г.на ОСГТК правното основание, на което се претендира изпълнение и на вноските с настъпил падеж, и на предсрочно изискуемата главница, е сключеният договор за кредит. Предсрочната изискуемост е подвид на изискуемостта, която имплицитно се предпоставя от всяка претенция за съществуване на определено вземане, а изискуемостта е възможността на кредитора да иска изпълнение на задължението. Предвид изложеното, дори и да не са налице условия за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, това не променя основанието на иска и следва да се признае вземането на банката при установяване наличието на такова.

Към датата на настъпване смъртта на Ж. ш Д. /31.05.2019 г./, дължимата главница по процесния договор, видно от приетото по делото заключение по ССчЕ, възлиза на 9231,12 лв. Видно от условията по договора в месечните извлечения е посочена датата на издължаването по натрупаните задължения, като видно от приложените по делото месечни справки /л. 24 и 25/ това са съответно 25.06.2019 г. и 25.07.2019 г. Тоест задължението по кредитната карта е станало изискуемо след смъртта на картодържателя. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 ГПК, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му, но ако този ден е изтекъл след смъртта на длъжника, неговите наследници изпадат в забава след изтичане на 7 дни от поканата. Целта на предвидената в чл. 84, ал. 1, изр. 2 ЗЗД покана е наследниците на длъжника да узнаят за наличието и размера на задължението на техния наследодател. Предвидената в разпоредбата на чл. 84, ал. 1, изр. 2 ЗЗД покана се отнася за задълженията, настъпили след смъртта на кредитополучателя, които наследниците не знаят /Решение № 63 от 29.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 1528/2018 г., II т. о., ТК/. Няма данни наследниците да са знаели за задълженията по кредитната карта, като аргумент в подкрепа на този извод е липсата на данни за ползването на същата, доколкото по картата са начислявани единствено суми служебно от банката след смъртта на картодържателя /видно от приложените справки за извършени трансакции –л. 13-23 от делото, както и от посоченото от вещното лице в съдебно заседание/. До ответниците са отправени нотариални покани, с които кредитът е обявен за предсрочно изискуем, но макар условията за последното да не са били налице, с тези покани наследниците са уведомени за натрупаните от техния наследодател задължения по смисъла на чл. 84, ал.1, изр. 2 ЗЗД. Съдът намира, че в случая е приложима тР.та и непротиворечива практиката на ВКС, досежно уведомяването за предсрочната изискуемост, а именно банката, ако не е уговорено друго, може да избере начин за връчване на изявлението за предсрочна изискуемост на длъжника, вкл. и чрез нотариална покана и той ще е редовно осъществен, ако е била проведена процедура по чл. 50 ЗННД вр. чл. 47, ал. 1-5 ГПК - отсъствието от адреса по чл. 47 от ГПК се удостовери от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени, т. е. и без да е необходимо назначаване на особен представител в нотариалното производство. От изложеното следва, че ответниците са надлежно уведомени за задълженията на своя наследодател към м.10.2020 г., видно от приложените писмени

доказателства /л. 30-46 от делото/ и задължението за главница е изискуемо.

Ищецът претендира сумата от 9179,84 лв., т.е. в по-нисък размер от установеното по експертизата, като предвид диспозитивното начало искът за главница следва да бъде уважен в пълен размер. Съгласно чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗН наследниците на Ж. ш Д. отговарят за задължението в равни части или всеки дължи по 1/3 от сумата. К. М. С. като съпруга не следва да отговаря за 4/6 от задължението, доколкото последното не е СИО, за да се изчислява в такава квота. По този начин всеки от ответниците следва да отговаря за 3059,95 лв. главница в размер на 3059,95 лв. От К. М. С. е претендирана сума от 6119,89 лв., т.е. спрямо нея искът следва да се уважи за сумата от 3059,95 лв., а за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 6110,89 лв.-отхвърлен. От Ж. Ж. Д. и Ж. Ж. Д. ищецът претендира сумата от по 1529,97 лв. и с оглед принципа на диспозитивното начало, съдът не може да се произнася в повече от поисканото, поради което искът за главница спрямо тях следва да бъде уважен в пълния му предявен размер.

Съдът намира, че са дължими и разходите за нотариални такси, направени от банката. Действително, същите са направени по повод обявяването на предсрочната изискуемост, но макар условията за предсрочната изискуемост да не са налице, с тези покани наследниците са уведомени за натрупаните от техния наследодател задължения, както бе вече посочено. Поканата е била необходима, доколкото няма данни ответниците да са поели задължението на своя наследодател и на ищеца се дължат разноските за отправянето ѝ. Същите, с оглед приложените към заповедното производство платежни нареждания, възлизат на сумата от 388,80 лв. или всеки ответник дължи по 129,60 лв. До тази сума искът срещу К. М. С. следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 259,20 лв.-отхвърлен. Ж. Ж. Д. и Ж. Ж. Д. дължат по 64,80 лв. като с оглед диспозитивното начало съдът не може да се произнася в повече от поисканото.

Що се отнася до претенцията за мораторна лихва, според чл.9.6 при неплащане на задължителната минимална вноска на падежа, посочен в месечното извлечение, картодържателят дължи на банката обезщетение за забава в размер на законната лихва върху целия усвоен, но непогасен кредитен лимит. В случая е претендирана сумата от 31,31 лв. за периода 26.06.2019 г.-12.03.2020 г., като лихвата е начислена с първата месечна справка след настъпване смъртта на картодържателя. Неплащането е в резултат настъпилата смърт на картодържателя, довело до прекратяване на договора, като начислената лихва е за период след прекратяването. Няма данни наследниците да са знаели за задължението преди м.10.2020г. /когато е връчена нотариалната покана/, предвид което те не следва да отговарят за начислената мораторна лихва за периода 26.06.2019 г.-12.03.2020 г. Наследниците изпадат в забава след изтичането на 7-дневен срок от поканата, както бе вече посочено, но обезщетение за забава спрямо тях не се претендира. Видно от заключението на вещото лице към датата на смъртта на наследодателя няма непогасени задължения за мораторна лихва. Искът следва да бъде отхвърлен.

В настоящото производство са претендирани суми за възнаградителна лихва, мораторна лихва и такси. Възнаградителната лихва е начислена в периода 26.06.2019 г.-

21.10.2020 г., т.е. след прекратяване на договора. Възнаградителната лихва представлява цената, която потребителят дължи за това, че ползва паричните средства за определен срок, като в чл. 432, ал. 2 ТЗ е предвидено, че заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката, тоест правоотношението между страните е възмездно. След като договорът е прекратен със смъртта на картодържателя, начисляването на договорна лихва след това е незаконосъобразно. Видно от заключението на вещото лице, към датата на смъртта на Ж. Д. няма непогасено задължение за възнаградителна лихва. Предвид изложеното, искът за сумата от 270,13 лв. следва да бъде отхвърлен.

Същото се отнася и до начислената такса от 19,00 лв. Тя също е за период след настъпване смъртта на картодържателя /07.06.2019 г.-02.12.2020 г./. Още повече, част от таксата /15,00 лв./ обхваща сума за блокиране на картата по вина на картодържателя, а както бе вече посочено договорът е прекратен поради настъпила смърт на същия и начисляване такса за блокиране на картата по вина на картодържателя е незаконосъобразно. Искът за сумата от 19,00 лв. също следва да бъде отхвърлен.

Сумата за застрахователни премии също не се дължи. Не се спори, а и видно от приложените по делото писмени доказателства /Сертификат C07207648706 от 02.06.2017 г., както и декларация за присъединяване/, картодържателят се е присъединил като застраховано лице към застрахователна програма „Защита на плащанията“, застрахователен пакет „Покритие на задълженията плюс“ на картодържателите на кредитни карти, издадени от .....“ АД, подписвайки нарочна декларация. Декларирано е съгласие сумата от месечната застрахователна премия да бъде начислявана като задължение по кредитната карта и да бъде превеждана на застрахователя. Претендираните в производството суми за застрахователни премии са за периода 28.05.2019 г.-02.12.2020 г. или отново за период след смъртта на картодържателя. Видно от договора за застраховка, срокът на същия е равен на срока на действие на договора за издаване на кредитна карта. Последният е прекратен на 31.05.2019 г. със смъртта на картодържателя, както бе вече посочено. В този смисъл начисляването на застрахователни премии след смъртта на картодържателя не следва да се вменява в задължение на неговите наследници. Към датата на неговата смърт не са налице незаплатени застрахователни премии, видно от заключението на вещото лице. Искът за сумата от 212,53 лв. следва да бъде отхвърлен.

Следва да се отбележи още, че видно от представеното от самия ищец извлечение за направените трансакции, след настъпване смъртта на картодържателя, картата не е била ползвана, както съдът вече отбеляза. По нея са начислявани единствено служебно суми, което се потвърждава и от посоченото от вещото лице в съдебно заседание. В този смисъл да се търсят суми, начислявани по картата след настъпване смъртта на Ж. Д. съдът намира за незаконосъобразно. Действително, съгласно чл. 14.7 от ОУ при прекратяване на договора по реда на чл. 14 /включващ настъпването на смърт/, картодържателят остава задължен към банката за погасяване на всички задължения, свързани с използването на картата, включително и след прекратяването на договора, независимо от основанията за прекратяване. Ползване на картата след настъпване смъртта на Ж. Д. обаче не се установява,

а и не се твърди.

По повод възражението на ответниците, че са приели наследството на Ж. Д. по опис следва да се отбележи, че не са ангажирани доказателства досежно стойността на активите, за да се реализира правоограничаващото действие на приемането по опис в настоящото производство.

По разноските:

В съответствие със задължителните разяснения, дадени с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноси в заповедното и в исковото производство. Предвид изхода на спора право на разноси имат и двете страни по съразмерност.

За заповедното производство ищецът е сторил разноси в размер на 202,03 държавна такса и 699,05 лв. адвокатско възнаграждение. По съразмерност му се дължи сумата от 569,03 лв. или всеки от ответниците дължи по 1/3 или сумата от **по 189,68 лв.**

Ответниците са сторили разноси в заповедното производство в размер на по 300 лв. адвокатско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност. Настоящият съдебен състав споделя установената съдебна практика, според която за подаване на възражение по чл. 414 ГПК дължимото адвокатско възнаграждение не се определя по правилата на чл. 7 от Наредба № 1/2004 г., доколкото не е налице същинско процесуално представителство, а попада в хипотезата на §1 от ДР „непредвидени по тази наредба случаи“, при които възнаграждението се определя по аналогия. Най-близко до възражението по чл. 414 ГПК, което е по образец и не изисква излагането на каквито и да било аргументи, е хипотезата на чл. 6, т. 5 от Наредбата – подаване на друга молба, за което е предвидено възнаграждение от 50 лв. /приложима редакция към датата на сключване на договора-преди изм. ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г. /. Съдът счита, че този размер за попълване и подаване на възражение по чл. 414 ГПК, което е бланково и не налага навеждане на доводи за недължимост, е адекватен на оказаната услуга. По съразмерност на ответниците се дължи сумата от 55,28 или на всеки от тях **по 18,43 лв.**

За исковото производство ищецът е сторил разноси в размер на 202,03 лв. за платена държавна такса, 450 лв. депозит за експертиза и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 999,66 лв. или общо 1864,82 лв. По съразмерност му се дължи сумата от 1177,62 лв. или **по 392,54 лв.** от всеки от ответниците.

В исковото производство всеки от ответниците е направил разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. По съразмерност се дължи 331,66 лв. или на всеки **по 110,55 лв.**

И двете страни са направили възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. С изключение на възнаграждението на ответниците в заповедното производство, съдът намира възражението за неоснователно, доколкото заплатеното адвокатско възнаграждение от всяка една от страните /с ДДС за ищеца/ съответства на минималните размери по Наредба № 1/09.07.2004 г., съобразявайки

приложените редакции към датите на сключване на договорите /преди и след изм. ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г./.

Подадена е молба и от .....“ АД с искане да се извърши компенсация на разноските, на които право има всяка страна. Няма пречка искането да бъде уважено. Присъждането на разноси след извършване на компенсация е с оглед улесняване изпълнението на съдебния акт и за яснота за страните. /Определение № 599 от 5.11.2018 г. на ВКС по ч. т. д. № 787/2018 г., II т. о., ТК/. Извършването на компенсация на разноските не противоречи на закона /Определение № 127 от 18.04.2017 г. по гр. д. № 2999 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение/. Предвид изложеното, молбата на .....“ АД е основателна и всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 171,25 лв., получена след приспадане от сумата от 189,68 лв. /разноси в полза на банката/ на дължимите от банката в полза на всеки от ответниците 18,43 лв. за заповедното производство и сумата от 281,99 лв., получена след приспадане от сумата от 392,54 лв. /разноси в полза на банката/ на дължимите от банката в полза на всеки от ответниците 110,55 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд, 71 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от .....“ АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. .... срещу К. М. С., ЕГН ....., с адрес гр. ...., **че ответникът К. М. С. дължи на ищеца следните суми: сумата от 3059,95 лв.**, представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007 г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, както и **сумата от 129,60 лв.**, нотариални такси за периода от 14.09.2020 г. до 02.12.2020 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК по ч. гр. д. № 62350/2020г. по описа на СРС, 71с-в, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за разликата над сумата от 3059,95 лв. до пълния предявен размер от 6111,89 лв., както и иска за нотариални такси за разликата над 129,60 лв. до пълния предявен размер от 259,20 лв., като **ОТХВЪРЛЯ** изцяло исковете за възнаградителна лихва в размер на 180,09 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 21.10.2020 г., за мораторна лихва в размер на 20,87 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 12.03.2020 г., за заплащане на банкови такси в размер на 12,67 лв. за периода от 07.06.2019 г. до 02.12.2020 г., както и за заплащане на дължими застрахователни вноски в размер на 141,69 лв. за периода от 28.05.2019 г. до 02.12.2020 г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от .....“ АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. .... срещу Ж. Ж. Д.,

ЕГН *****, с адрес: гр. ...., **че ответникът Ж. Ж. Д. дължи на ищеца следните суми: сумата от 1529,97 лв.**, представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, както и **сумата от 64,80 лв.**, нотариални такси за периода от 14.09.2020 г. до 02.12.2020 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК по ч. гр. д. № 62350/2020г. по описа на СРС, 71с-в, като **ОТХВЪРЛЯ** изцяло исквете за възнаградителна лихва в размер на 45,02 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 21.10.2020 г., за мораторна лихва в размер на 5,22 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 12.03.2020 г., за заплащане на банкови такси в размер на 3,17 лв. за периода от 07.06.2019 г. до 02.12.2020 г., както и за заплащане на дължими застрахователни вноски в размер на 35,42 лв. за периода от 28.05.2019 г. до 02.12.2020 г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 430, ал.1 и ал. 2 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от .....“ АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. .... срещу Ж. Ж. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. ...., **че ответникът Ж. Ж. Д. дължи на ищеца следните суми: сумата от 1529,97 лв.**, представляваща главница по договор за издаване на кредитна карта "AMERICAN EXPRESS" от 10.09.2007г., сключен с Ж. ш Д., ведно със законна лихва от 11.12.2020 г. до изплащане на вземането, **сумата от 64,80 лв.**, нотариални такси за периода от 14.09.2020 г. до 02.12.2020 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК по ч. гр. д. № 62350/2020г. по описа на СРС, 71 с-в, като **ОТХВЪРЛЯ** изцяло исквете за възнаградителна лихва в размер на 45,02 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 21.10.2020 г., за мораторна лихва в размер на 5,22 лв. за периода от 26.06.2019 г. до 12.03.2020 г., за заплащане на банкови такси в размер на 3,17 лв. за периода от 07.06.2019 г. до 02.12.2020 г., както и за заплащане на дължими застрахователни вноски в размер на 35,42 лв. за периода от 28.05.2019 г. до 02.12.2020 г.

ОСЪЖДА К. М. С., ЕГН *****, **Ж. Ж. Д.**, ЕГН *****, **и Ж. Ж. Д.**, ЕГН *****, и тримата с адрес: гр. ...., **да заплатят на .....“ АД, ЕИК .....**, седалище и адрес на управление гр. ...., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **всеки от тях сумата от по 171,25 лв.** – разноси в заповедното производство **и сумата от по 281,99 лв.** – разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ответниците - „.....“, ЕИК: ..... и „.....“, ЕИК: .....

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____